

Вѣстникъ къ Иродѣ.

Прежалостне гласе ты доносимъ,
 Печаль, тѣбѣ сердце твоемъ прилажемъ:
 Обпрѣга ти вѣрна отъ жалости
 За Алезандромъ весма близъ смерти,
 Нѣе близъ, негъ веѣк и умерла,
 Дѣхъ на невѣ Саваодъ дала,
 Что урази, да отъ Бога видишь,
 За шт' увити Алезандра да дашь
 Кровопіицемъ и кровожаждѣщимъ
 Секи юность строгимъ челоуѣкомъ?
 На кимъ те ти садъ царство остати,
 Тко ли те ти царствомъ управлати,
 По дворови ктоу у златнымъ ходитъ?
 Кадъ сынъ мертавъ Алезандеръ лежитъ?

Иродѣ.

Или санамъ, иль авственнѣ чвѣмъ,
 Да убіенъ Алезандеръ мой сынъ,
 Э! невѣрный и проклетый свѣте,
 Что издаде млададѣтно дѣте!
 Пакъ и любѣ си ми отъзвѣо,
 На вѣкъ мене съ нѣоме разставіо,